

Радомир Станић

Изложба Љубомира Попаречанина

Стваралачко одређење уметника има у себи нечег судбинског, а у исти мах авантуристичког и опасног. То није тренутак, то нема снагу продора, то ничег нема заједничког са одлуком! То је једна тиха дуготрајна ватра са димом у којој уметник сагорева све излишне немире и духовне неухватљивости да би је угасио самим собом и потпалио нову ломачу за себе. У том тренутку кад огањ ломаче забљесне, отвори се пут уметничког опредељења које својом снагом надмаши горилачку моћ ломаче.

Љуба Попаречанин то своје креативно одређење исказује једним сигурним концептом с којим се први пут самостално представља публици. Превасходно скулптор а тек онда сликар, он са изразитим осећањем за колорит гради чврсту, осмишљену и рационалну сликарску форму с којом се уствари идентификује као скулптор. Закупљен смелим и неслућеним продорима човекове научне мисли и његовим излетом у бескрајне даљине Космоса, трахпонује једно драматично и хуманистичко виђење свог света у коме антропоморфни мотиви чине не само садржај тог виђења, већ их посебним до

симбола поједностављеним интервенцијама своди на битне чињенице и елементе композиције. Ослобођене од схематизма, оне су настајале не без спонтаности, али увек са циљем да коначним дефинисањем што сугестивније изразе снагу уметничких узбуђења и надахнућа и да у једној управнотеженој и усаглашеној ликовној условности есенцијално надвлада секундарно. Тематска омеђеност и јасноћа сликарског приступа обезбедили су саздавање једног малог циклуса слика и цртежа на исту тему у коме доминира одређеност трагичких хтења и чистота израза. И цртежи и уљачине стваралачку целину коју аутор нуди као потврду своје несумњиве надарености и као пролог својим скулпторалним казивањима која се од њега очекују.

За младог уметника први сусрет са публиком представља суочавање са неизвесношћу. За Љ. Попаречанина та неизвесност је утолико мања што се он представља као уметник сигурног схватања, даровит и сензибилан истраживач чији резултати већ указују на појаву нове индивидуалности у нашем ликовном животу. Означимо ли његово прво самостално пред-

стављање у Краљеву доприносом обogaћењу културног живота нашег града, тиме само потврђујемо мисao о добродошлици једног уметника који и талентом и знањем обећава лепе кре

ативне домете. Дуг овог града коме се вратио јесте не само да му не уништи уметничке идеале, већ да га свесрдно прихвати, подстакне његов раст и развој и да му тако постане понос.